

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **M. M. pre pokračovací trestný čin skrátenia dane a poistného** podľa 148 ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr.zák.) na neverejnom zasadnutí 19. júla 2011 v Bratislave o dovolaní obvineného M. M., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. M. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. októbra 2010, sp.zn. 3To 59/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 2. februára 2010, sp. zn. 2T 88/2006, bol M. M. uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. na skutkovom základe, že

- ako podnikateľ s obchodným menom M. M. so sídlom M., zaúčtoval do svojho účtovníctva za rok 2004 faktúry za kúpu mede, hliníka, mosadze a ocele ako kovového odpadu v počte 64 faktúr od spoločnosti I., v počte 44 faktúr od spoločnosti A., v počte 6 faktúr od spoločnosti P. a v počte 39 faktúr od spoločnosti T., ktorými predstieral nadobudnutie tohto tovaru na vstupe od uvedených dodávateľov, a z ktorých si odpočítal daň z pridanej hodnoty pričom k nákupu kovového odpadu od týchto spoločností nedošlo, v zdaňovacích obdobiach I. až IV. štvrťroku 2004 podal v dňoch 26. apríla 2004, 26. júla 2004, 25. októbra 2004, 25. januára 2005 na D. daňové priznania k dani z pridanej hodnoty, v ktorých si na podklade týchto skutočností nezodpovedajúcich faktúr uplatnil odpočet dane z pridanej

hodnoty na vstupe vo výške 198 405,23 € (5 977 156 Sk), čím uvedeným konaním spôsobil Š. v zastúpení D. škodu v sume 198 405,23 € (5 977 156 Sk),

- ako podnikateľ s obchodným menom M. M. so sídlom M., zaúčtoval do svojho účtovníctva za rok 2004 faktúry za kúpu mede, hliníka, mosadze a ocele ako kovového odpadu v počte 64 faktúr od spoločnosti I., v počte 44 faktúr od spoločnosti A., v počte 6 faktúr od spoločnosti P. a v počte 39 faktúr od spoločnosti T., ktorými predstieral nadobudnutie tohto tovaru od uvedených dodávateľov, zároveň zaúčtoval i výdavkové pokladničné doklady za úhradu predmetných faktúr v hotovosti, aj napriek tomu, že k nákupu tohto tovaru od uvedených subjektov, ako aj k úhrade týchto faktúr v skutočnosti nedošlo, a tak neoprávnene zaúčtoval do nákladov podnikateľa M. M. za účtovné obdobie roku 2004 čiastku 1 043 897,73 € (31 448 463 Sk), majúc v nákladoch zaúčtované tieto fiktívne platby podal dňa 31. marca 2005 na D. daňové priznanie k dani z príjmu fyzických osôb za rok 2004, čím uvedeným konaním spôsobil Š. v zastúpení D. škodu vo výške 197 378,84 € (5 946 235 Sk).

Za to bol obvinenému uložený podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do druhej nápravno výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. M. odvolanie.

Krajský súd v Žiline uznesením z 21. októbra 2010, sp. zn. 3To 59/2010, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. ako nedôvodné zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený M. M., prostredníctvom obhajcu JUDr. M. B.. Dovolanie podal z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. – rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že obidva konajúce sudy sa riadne a dôsledne nevysporiadali s obhajobou obvineného, ktorý od počiatku trval na tom, že tovar – železný šrot riadne nakúpil a následne predal, teda obchody riadne prebehli a riadne ich aj vyúčtoval. Sudy jednostranne a nekriticky vyhodnotili vykonané dôkazy, nepokúsili

sa ani identifikovať šoférov alebo osoby, ktoré obvinený uvádzal v obhajobe a tieto následne vypočítať, aby bolo zabezpečené právo obvineného na prezumpciu neviny a aby boli vykonané aj dôkazy, ktoré by preverili či obrana a obhajoba obvineného je pravdivá. Vyslovil presvedčenie, že ak by súdy vykonali riadne dokazovanie, dospeli by k záveru, že obvinený je nevinný a mali by ho spod obžaloby oslobodiť.

Z uvedených dôvodov sa domáhal, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol porušený zákon v neprospech obvineného a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Martin z 2. februára 2010, sp. zn. 2T 88/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 21. októbra 2010, sp. zn. 3To 59/2010, vo výroku o vine a vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Martin, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor v Martine vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený namieta skutkové zistenia súdov, ktoré okolnosti však nemôžu byť predmetom skúmania dovolacieho súdu. Poukázal tiež, že dovolanie smeruje proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým vec nebola právoplatne skončená a proti takému rozhodnutiu dovolanie nie je možné podať. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Hneď v úvode je potrebné zdôrazniť, že dovolacie námietky obvineného M.. M. smerovali k tomu, že namietal rozsah vykonaného dokazovania a spôsob hodnotenia dôkazov a z toho vyplývajúce ustálené skutkové závery, keď žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutia v rámci dovolacieho konania z dôvodu, že sa cíti byť nevinný.

Je treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných

a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia, alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto dovolací súd bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová